

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η διχόνοια η μεγαλύτερη απειλή της Εκκλησίας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας λειτούργησε σήμερα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, παρουσία πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο Αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας και στο έργο της ίδρυσης της Εκκλησίας της Κορίνθου από τον Απόστολο Παύλο, για την οποία φρόντιζε ιδιαιτέρως, όπως έπραττε με κάθε Εκκλησία που ίδρυε.

Ο οικείο Ποιμενάρχης μίλησε για την διχόνοια, που ο Παύλος επεσήμανε στην νεότευκτη Εκκλησία της Κορίνθου, την επιχείρηση της ομαδοποίησης των μελών

της, που επέφερε πλήθος προβλημάτων και τον κίνδυνο του σχίσματος προ των πυλών.

«Ο Παύλος διδάσκει την ενότητα, εκφράζει την αγωνία του για τους χριστιανούς της Κορίνθου και διακηρύττει ότι ο Χριστός δεν μοιράζεται, αλλά όλοι ανήκουμε σ' Εκείνον. Ο σπόρος της διχόνοιας, δυστυχώς, κατατρέχει τους ανθρώπους της Εκκλησίας, μέχρι και σήμερα», παρατήρησε ο κ. Ιγνάτιος και μίλησε για τα χαρακτηριστικά που διακρίνουν τον άνθρωπο που εργάζεται για την ενότητα: «Είναι η ταπείνωση. Ο αληθινά ταπεινός δεν αυτοπροβάλλεται, δεν θέλει να ξεχωρίζει, δεν κομπάζει για τις αρετές του, αλλά γνωρίζει ότι είναι ο τελευταίος όλων.

Και αυτό δεν είναι πρόσχημα, αλλά η κατάσταση της ψυχής του, που επιζητεί διαρκώς το έλεος του Θεού. Είναι επίσης, η αναγνώριση των θετικών στοιχείων των άλλων. Είναι μακάριος εκείνος που βλέπει το καλό στους ανθρώπους, γιατί έτσι τους φιλοτιμεί. Ένας καλός λόγος είναι ικανός να μεταμορφώσει τους ανθρώπους, σε αντίθεση με έναν κριτικό λόγο, που οδηγεί στην καταρράκωση. Είναι, τέλος, η συγχωρητικότητα. Ο άνθρωπος της ενότητας δεν διαγράφει κανέναν, προσεύχεται ακόμα και για εκείνους που τον αδίκησαν και συγχωρεί, επιζητώντας την συγχώρηση του Θεού και για τον ίδιο.

Ο άνθρωπος της ενότητας δεν διχάζει, δεν ξεχωρίζει. Αυτή είναι η παγίδα που στήνει ο διάβολος για τους ανθρώπους της Εκκλησίας, να νομίσουν ότι είναι ανώτεροι από τους άλλους, πιο ορθόδοξοι από τους άλλους, υπερασπιστές της αλήθειας, συγκριτικά με τους άλλους. Αυτές οι νοοτροπίες οδηγούν σε ομαδοποιήσεις και αποσχίσεις από την Εκκλησία. Αυτές καταδικάζει ο Παύλος και βδελύσσεται ο Χριστός».

Κλείνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος πρόβαλε ως υπόδειγμα και πρότυπο ενότητας για όλους μας την Παναγία μας: «Έζησε στην σκιά του Υιού Της, ενώ γνώριζε ότι ήταν η μόνη απ' όλους τους ανθρώπους, που στάθηκε ικανή να κατεβάσει τον Θεό στη γη. Είπε τα περισσότερα και πιο σημαντικά, μέσα από την σιωπή Της και την ζωντανή προσευχή Της. Στεκόταν πάντοτε στην σκιά του Κυρίου και ήταν το σημείο ενότητας των Μαθητών Του, γενόμενη η Μητέρα όλων των ανθρώπων».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αιμνήστου φαρμακοποιού Νικολάου Θεραπιώτη. Μίλησε για την ανθρωπιά του και την αγάπη του προς τους ασθενείς, τον χαρακτήρισε «άνθρωπο του Θεού, ήρεμο, πράο, χαμογελαστό, η παρουσία του οποίου ήταν ευλογία Θεού».

